

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501

Ügyszám: FRP/796/2013/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

145/2014. (VI. 12.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹, 2013. november 11-én előterjesztett **panaszát** a 2014. június 12-én megtartott zárt ülésen meghozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – P. Rendőrőrs - vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedésre nem került sor, illetve alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

I.

Indokolás

A panaszos 2013. november 11-én, személyesen a Testületnél terjesztette elő panaszát a 2013. október 21-én, vele szemben foganatosított rendőri intézkedés miatt.

1) A panaszos elmondta, hogy a házába rendszeresen bejárnak rongálni, amelyet mindig bejelent a rendőrségen, de a bejelentését rendre elutasítják. Állítása szerint a legutóbbi bejelentés kapcsán, tavasszal egy rendőrnyomozó meg is fenyegette. A TEK-et is felhívta és elmondta, hogy nem kap segítséget. A TEK kiértékelte a P. - i Rendőrkapitányságot, akik arra hivatkozva utasították el, hogy újabb fejlemény nem történt az ügyben. A panaszos feljelentései alapján egyszer sem indult eljárás, mert azokat mindig elutasítják. A panaszost tájékoztatta a Testület munkatársa, hogy hatáskör hiányában az ügyészséghez fordulhat panaszával. A panaszos bűncselekmény áldozatként kíván feljelentést tenni, azonban a Testület munkatársa tájékoztatta őt a Testület hatáskörének a hiányáról és arról, hogy érdemi eljárás az ügyben a Testület előtt nem indul.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük

A panaszos előadta, hogy 2013. október 21-én panaszt akart tenni a P. - i Rendőrkapitányságon. Az ott felvett jegyzőkönyvbe azonban a rendőrök szándékosan mást írtak le, mint amit a panaszos előadott, ezért a panaszos azt nem akarta aláírni. Gy. Z. r.törm. ekkor elkezdett a panaszossal kiabálni, hogy ő mivel fogja magyarázni, hogy nem lett aláírva a jegyzőkönyv. Az egész rendőrség összeszaladt ekkor a kiabálásra. A Testület munkatársa ekkor tájékoztatta a panaszost, hogy a rendőr által alkalmazott hangnem tárgyában tud vizsgálatot lefolytatni.

A panaszos szóban azt is közölte a Testülettel, hogy az ingatlanát nem tudja rendeltetésszerűen használni, és egyik bejelentésére sem mennek ki intézkedni. A Testület munkatársának kérdésére, hogy utoljára mikor tett rendőrségi bejelentést a panaszos nem tudott pontos dátumot megadni. A Testület munkatársa tájékoztatta, hogy a pontos dátum megjelölése nélkül vizsgálatot nem tud indítani a fenti panasz kapcsán. A panaszos a tájékoztatással nem értett egyet, véleménye szerint ugyanis nincs értelme panaszt tennie, ezért a panasz eljárás lefolytatására végül nem tart igényt és a jegyzőkönyv aláírását megtagadta.

2) 2013. november 25-én Testületi tag tájékoztatta a panaszost, hogy a panaszát befogadta a Testület és vizsgálni kezdte. A tájékoztató levélben megkérték a panaszost, hogy amennyiben kívánja a vizsgálat lefolytatását, akkor aláírásával erősítse meg a panaszbeadványát.

3) 2013. december 18-án, kézzel írt és aláírt levélben tette meg észrevételeit a Testületi tag által megküldött tájékoztató levélre.

2013. november 11-én a panaszos rokona M. M. kíséretében fordult a Testülethez, hiszen 2009-óta bosszúból, sorozatos, szándékos rongálás bűncselekmény áldozata, és ezen okból védelmet kér. Kifejezi, hogy feljelentését szeretné ügyész jelenlétében megtenni.

Továbbá előadta levelében, hogy a P. - i Rendőrőrhöz és a B. - i Rendőrkapitánysághoz hiába fordul segítségért, azok az elkövetővel összejátszanak és a feljelentéseit sorra, törvénytelenül elutasítják.

Levelében kéri a Testületet, hogy az illetékes hatóságokat értesítse az esetről, hiszen 2009-óta folyamatosan bűncselekmény áldozata, ezért segítséget és védelmet kér. Előadta, hogy ha a Testület nem intézkedik az ügyben, akkor – a panaszos megítélése szerint – bűncselekményt követ el.

A panaszos elmondta, hogy 2013. október 21-én Gy. Z. r.ftörm. előtt megtette a bűncselekményre tett bejelentését, amelyet r. ftörm. jegyzőkönyvben rögzített. A panaszos elmondása szerint a jegyzőkönyv nem az általa elmondottakat tartalmazta, ezért azt ő nem írta alá. Ekkor r. ftörm. el kezdett üvöltöni vele, hogy „most mit írjon oda, hogy miért nem írja alá?!”. A panaszos erre azt mondta, hogy az igazságot, mivel a jegyzőkönyv nem az általa elmondottakat tartalmazza, ezért nem hajlandó aláírni azt. Erre r. ftörm. olyan hangosan kezdett el üvöltöni, hogy az emeletről is leszaladtak a kollégák. Ekkor a panaszos szépen megköszönte az eddigi munkáját, és megkérte, hogy engedje elmenni a rendőrség épületéből. A panaszos elmondta, hogy többszöri kérésére kiengedte r. ftörm., hiszen látta, hogy a panaszos nem fogja aláírni a jegyzőkönyvet.

A panaszos levelében elmondta, hogy a Testületnél tett szóbeli bejelentése alapján felvett jegyzőkönyvet azért nem írta alá, mert szintén nem az általa elmondottakat tartalmazta. Elmondása szerint a jegyzőkönyv elején, a jelen lévő személyeket tartalmazó pontnál

kimaradt M. M. (panaszos rokona), aki a jegyzőkönyv felvételénél jelen volt. A panaszos elmondta, hogy a jegyzőkönyv elolvasása után rájött arra, hogy „minden út összefut”, és a jegyzőkönyv tartalma szerint továbbra sem fog segítséget kapni, hiszen – szerinte – ugyanúgy el lesz „simítva” az ügy, mint eddig mindig. A panaszos előre látta a vizsgálat eredményét, ezért teljesen értelmetlennek látta a jegyzőkönyv aláírását.

A levelében újra kéri a Testülettől, hogy értesítse az illetékes hatóságokat, hogy bűncselekmény áldozataként segítséget és védelmet kapjon, mert ha ő kéri azt, akkor az törvénytelenül elutasításra kerül. Továbbá kéri a Testület vizsgálatának lefolytatását, a 2013. október 21-én, a P. - i Rendőrőrsön történtek kivizsgálására.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbiak állapíthatók meg.

1) A Testület megkeresésére B. - i Rendőrkapitányság vezetője 2014. február 27-én kelt átiratában az alábbi tájékoztatást adta.

A kapitányságvezető arról tájékoztatta a Testületet, hogy időközben Gy. Z. r. ftörm-t áthelyezték, így a Testület által feltett kérdésekre telefonon reagált Gy. Z. r. ftörm. Ennek során előadta, hogy az egész rendőri intézkedés alatt kulturált, normál hangnemet használt, nem emelte fel a hangját, nyugodtan viselkedett, annak ellenére, hogy a panaszos végig kiabált és alig hagyta szóhoz jutni.

A panaszos azon állítása, hogy a felvett jegyzőkönyvben, az általa elmondottak nem megfelelően kerültek rögzítésre nem felel meg a valóságnak. Gy. Z. r. ftörm. a jegyzőkönyvbe a panaszos által elmondottakat helyesen rögzítette, azt folyamatosan visszaellenőriztette a panasossal, aki az elolvasást követően mégis jelezte, hogy az számára nem megfelelő.

Gy. Z. r. ftörm. az intézkedés során végig normál hangnemen beszélt a panasossal, egyáltalán nem kiabált. Gy. Z. r. ftörm. kérte a panaszt, hogy a jegyzőkönyvet annak elolvasását követően írja alá. Ezután a panaszos elolvasta a jegyzőkönyvet, majd emelt hangnemen, felháborodva közölte, hogy az esemény leírás nem jó, a panaszos nem mondta a jegyzőkönyvben foglaltakat, ezért nem fogja aláírni a feljelentést, annak ellenére, hogy a feljelentés felvételekor Gy. Z. r. ftörm. végig visszakérdezett, hogy amit a jegyzőkönyvben rögzített az megfelel-e a valóságnak. Ezután a panaszt tájékoztatták arról, hogy az általa elmondottak helyesen kerültek a jegyzőkönyvben rögzítésre és arra is emlékeztették őt, hogy a feljelentés rögzítésekor azokat vissza is ellenőrizte, amelyek helyességét a panaszos megerősítette. Ezután a panaszos részére az intézkedő rendőr nem tudott további felvilágosítást adni, tekintettel arra, hogy a panaszos nem hagyta, hogy szóhoz jusson, mert az folyamatosan szitkozódott, kiabált.

A rendőrségi tájékoztatás szerint az, hogy a panaszos személyi szabadságában korlátozva volt szintén nem felel meg a valóságnak, hiszen a panaszos sértetti minőségben volt jelen a rendőrségen, így az épületet szabadon elhagyhatta, ahogyan azt meg is tette, folyamatos kiabálás közben.

2) A kapitányságvezető megküldte a 2013. október 22-én, a panasossal kapcsolatban rögzített hivatalos feljegyzést.

A panaszos ebben előadta, hogy ismeretlen tettes 2013. március 1. és 2013. október 21. között, heti rendszerességgel bement a panaszos lakóingatlanába, ahol szekrényeket tört össze, tönkre tette a ruháit, ridiküljét, valamint az udvaron található növényeket kiirtotta, a műkö szobrokat összetörte. A rongálással okozott kár értéke 1. 500. 000 Ft.

A panaszos 2013. október 21-én jelent meg a P. - i Rendőrőrsön és feljelentést kívánt tenni az ügyben. A feljelentés felvételét megelőzően közölte, hogy ő a rendőrségtől kéri ügyvéd kirendelést, mivel neki ehhez joga van. A hivatalos feljegyzést készítő rendőr közölte vele a törvény rendelkezéseit, amely szerint a rendőrség nem rendelhet ki számára hivatalból ügyvédet. A tájékoztatást többször megismételte a panaszosnak, aki nem értette azt meg.

A feljelentés felvétele közben folyamatosan hangoztatta, hogy a rendőrség nem jár el az ő ügyében tisztességesen, a rendőrség összejátszik az elkövetővel, valamint a rendőrség neki áldozat védelmet biztosítson, amelyről igazolást is kér. A rendőr ekkor közölte vele, hogy kárenyhítést tud kérni, amelyet ha megítélnek, akkor az állam folyósítja számára. A panaszos erre azt válaszolta, hogy neki nem erre van szüksége, hanem arra, hogy a rendőrség védje meg, folyamatosan figyeljék a házát és őt személyesen védjék meg az őt érő atrocitásoktól.

A feljelentést rögzítő rendőr többször visszakérdezett, hogy amit a jegyzőkönyvben rögzített az a valóságnak megfelel-e. A panaszos minden alkalommal igennel válaszolt. A feljelentés kinyomtatását követően, a panaszos annak szövegét olvasva felháborodott, és közölte, hogy mit képzelt a rendőrség magáról, hogy őt figyelmeztetni meri, mikor ő a sértett és neki jogai vannak. A rendőr ekkor közölte vele, hogy a figyelmeztetésről szóló törvényi hivatkozások minden egyes feljelentési jegyzőkönyvben szerepelnek, és az eljárás kötelező részét képezik. Ezt a tájékoztatást a panaszos nem értette meg, egyfolytában a rendőr szavába vágott, közölte, hogy ő nem ért a jogi dolgokhoz és a rendőrség biztos át akarja verni.

A jegyzőkönyvet tovább olvasta a panaszos, és szintén emelt hangnemben, felháborodva közölte, hogy az esemény leírás nem jó, hiszen azokat ő nem mondta, ezért a rendőr törölje ki az egészet, írja újra, mert nem fogja a panaszos így a feljelentést aláírni. Ekkor a vele szemben eljáró rendőr tájékoztatta őt, hogy az általa elmondottakat a jegyzőkönyvben helyesen rögzítette és emlékeztette arra a panaszost, hogy a feljelentés felvételekor azokat vissza is ellenőriztette, amelyek helyességét a panaszos megerősítette.

A kellő felvilágosítást nem tudta megadni a rendőr a panaszosnak, hiszen az nem hagyta, hogy szóhoz jusson a rendőr, közölte, hogy akkor a TEK-től fog védelmet kérni és külföldre viszi az ügyét, mivel őt a rendőrség nem veszi komolyan és át akarják verni, ezért legközelebb jogi képviselővel jön. Ekkor a rendőr közölte vele, hogy akkor a legközelebbi alkalommal tegyen így. A panaszos ezután megtagadta a feljelentés aláírását és távozott a P. - i Rendőrősről.

A rendőr továbbá megjegyzi, hogy a panaszos folyamatosan sértegette a rendőrségét és annak állományát, és arra utalt, hogy a rendőrség az őt ért cselekmény elkövetőjével összejátszik.

3) A csatolt rendőrségi dokumentumok részét képezi egy 2013. december 20-án kelt, B. - i Járási Ügyészség által meghozott határozat, amely rögzíti, hogy a (...) számú feljelentést elutasító határozat ellen bejelentett panaszt elutasítja.

A B. - i Rendőrkapitányság 2013. október 30-án kelt határozatával a panaszos feljelentését elutasította, tekintettel arra, hogy a panaszos által elmondottak ésszerűtlenek és nem vetik fel

bűncselekmény elkövetésének a gyanúját. Ezen határozattal szemben élt panasszal a panaszos, tekintettel arra, hogy nem is tett feljelentést, de kéri az ügyészséget, hogy vizsgálja ki a 2009-óta folyamatosan a sérelmére, M. A. által megvalósított rongálásokat. Az ügyészség a panaszt határozatával elutasította.

Az ügyészség előadta, hogy a sértett által indított büntetőeljárásokat (2 darab) megszüntették és feljelentéseit (2 db.) elutasították. A nyomozó hatóság jelen ügyben utalt arra, hogy a panaszos által előadottak aggályosak, és az eddigi eljárások során sem merült fel olyan adat, amely alátámasztotta volna az elmondásait. A panaszos ezen legutóbbi feljelentése 2013 márciusától 2013. október 18-ig, a sérelmére elkövetett cselekményeket tartalmazta. A feljelentések valóságtartalmát illetően nemcsak a korábbi eljárások során beszerzett adatok miatt merül fel kétely, hanem amiatt is, mert a sérelmére több mint fél éven keresztül elkövetett egyes cselekmények észlelését követően nem fordult azonnal a nyomozó hatósághoz, hanem olyan időpontban tett feljelentést, amikor már az esetleges cselekmény nyomai nem észlelhetők, nem rögzíthetők, az elkövetési tárgyakat nem lehet megtalálni. Így erre tekintettel a feljelentésben előadottak vonatkozásában olyan erős kétely merül fel, amely miatt az elutasítás megalapozott és törvényes volt.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedések idején hatályos 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításra jutott.

1) A Testület először azt vizsgálta, hogy kiterjed-e a panasz valamennyi részére a hatásköre.

A panaszos több ponton előadta, hogy a bejelentései alapján a rendőrség nem indított nyomozást, nem vizsgálták ki a rongálásokat. Ezzel kapcsolatban elmondta, hogy az általa elmondottakról készített jegyzőkönyv nem a valóságnak megfelelő állapotot tükrözött, hiszen a jegyzőkönyvet felvevő rendőr nem azt írta le, amit a panaszos elmondott, ezért a panaszos nem írta alá a dokumentumot, aminek következtében nem engedték ki a rendőrség épületéből. A panaszos sérelmezte azt, hogy a rendőrség nem intézkedik az ügyében, ezáltal őt jogsérelem érte. Kifogásolta azt is, hogy a rendőrség nem tett büntetőfeljelentést az ügyekben, nem biztosított számára jogvédelmet. A Testülethez is tulajdonképpen a sérelmére elkövetett rongálások kivizsgálása miatt és a védelem biztosítása érdekében fordult.

A feljelentés fogalmának alapjául a Testület – törvényi meghatalmazás hiányában – a belügyminiszter irányítása alá tartozó nyomozó hatóságok nyomozásának részletes szabályairól és a nyomozási cselekmények jegyzőkönyv helyett más módon való rögzítésének szabályairól szóló 23/2003. (VI. 24.) BM-IM együttes rendelet (továbbiakban: Nyor.) vonatkozó rendelkezéseit veszi. A Nyor. 100. §-a szerint a feljelentés: minden olyan, formához nem kötött – a büntetőeljárás megindítására vagy lefolytatására jogosult szerv vagy más hatóság, illetve a bíróság tudomására hozott – közlés amely meghatározott vagy ismeretlen személy által elkövetett bűncselekmény gyanújára utaló tényállítást, illetve adatot tartalmaz.

A Testület hatáskörével kapcsolatban hivatkozik az Rtv. 92. § (1) bekezdésére, amely szerint azon rendőri intézkedéseket és mulasztásokat vizsgálhatja, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),

- a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (különösen: igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),

- a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegosztatás stb.) tekintetében van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A fentiekből következik, hogy a Testületnek, mivel nem nyomozó hatóság, nincs hatásköre büntetőeljárás lefolytatására, illetve védelem biztosítására.

Jelen esetben a panaszos a büntetőeljárás körébe tartozó körülményt sérelmezett, amelynek megítélésére a Testületnek – főszabály szerint – nincs hatásköre. A rendőrség a büntetőeljárás tevékenységét a testület – az Rtv. 11. § (1) bekezdése alapján – csak olyan esetekben vizsgálja, amikor a panaszosnak a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (továbbiakban: Be.) alapján speciális jogorvoslat nem áll a rendelkezésére.

A Testület ennek a kérdésnek a vizsgálatánál figyelemmel van a legfőbb ügyész helyettesének 2010. október 7-én kelt, a Testületi hatáskör kérdésében írt tájékoztató levelére, amely szerint a Be. 196. §-a szerinti panasz célja a nyomozás során a hatékony jogorvoslat lehetőségének biztosítása a nyomozó hatóság vagy az ügyész határozatba nem foglalt döntésével, intézkedésével szemben, vagy az intézkedés elmulasztása miatt.

Ebből következően a feljelentéskor felvett jegyzőkönyv tartalmára vonatkozó kifogással szemben a panaszos jogosult volt (lett volna) panaszt előterjeszteni, ezért a testület e kérdésben hatásköre hiányának megállapítása indokolt.

A Testület a 2013. október 21-ei eseményeket tudja megvizsgálni, nevezetesen, azt tudja értékelni, hogy a panaszos által mulasztásként értékelt rendőri cselekmény valóban mulasztás volt-e, ezáltal sérelmet szenvedhetett-e a panaszos valamelyik alapjoga. Emellett a Testület a panaszossal szemben intézkedő rendőr által alkalmazott hangnemet tudja megvizsgálni, valamint azt, hogy valóban bent tartották-e a rendőrség épületében a panaszost, avagy sem.

Mindezekre tekintettel, az elvégzett vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye Szabadság és Felelősség fejezetének II. cikkében foglalt emberi méltósághoz, a IV. cikk (1) bekezdésében rögzített személyi szabadsághoz, illetve a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát az alábbiak szerint.

2) A Testület ezt követően a rendőrség mulasztására vonatkozó panaszosi állítást vizsgálta meg.

A panaszos beadványában előadta, hogy 2013. október 21-én azért jelent meg a P. - i Rendőrsön, hogy feljelentést tegyen. Ügyében Gy. Z. r.ftörm. járt el, aki előtt a panaszos

megtette a feljelentést, amelyről jegyzőkönyv is készült. A panaszos elmondása szerint a jegyzőkönyv nem az általa elmondottakat tartalmazta, ezért azt ő nem írta alá.

A rendőrség által megküldött iratokból kiderül, hogy a fentebb megjelölt napon a panaszossal szemben Gy. Z. r.ftörm. intézkedett, ő készítette el a panaszos által tett bejelentésről szóló jegyzőkönyvet. A feljelentést rögzítő rendőr többször visszakérdezett, hogy amit a jegyzőkönyvben rögzített az a valóságnak megfelel-e. A panaszos minden alkalommal igennel válaszolt. A feljelentés kinyomtatását követően, a panaszos annak szövegét olvasva többször felháborodott, kiabált, a nemtetszését fejezte ki. Többször emelt hangnemben közölte, hogy az esemény leírás nem jó, hiszen azokat ő nem mondta, ezért a rendőr törölje ki az egészet, írja újra, mert nem fogja a panaszos így a feljelentést aláírni. Ekkor a vele szemben eljáró rendőr tájékoztatta őt, hogy az általa elmondottakat a jegyzőkönyvben helyesen rögzítette és emlékeztette arra a panaszost, hogy a feljelentés felvételekor azokat vissza is ellenőriztette, amelyek helyességét a panaszos megerősítette.

Az Rtv. 13. §-a szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség, a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A Szolgálati Szabályzat 8. § (1) bekezdése szerint pedig a rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében. A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást.

Jelen esetben a panaszosi beadványból és a rendőrségi dokumentumokból is egyaránt kiderül, hogy 2013. október 21-én a panaszos azért jelent meg a P. - i Rendőrőrsön, hogy feljelentést tegyen. Gy. Z. r. ftörm. a panaszos feljelentését jegyzőkönyvben rögzítette, amelyet a panaszos elolvasást követően nem írt alá, tekintettel arra, hogy a jegyzőkönyv nem az általa elmondottakat tartalmazta. A panaszos feljelentése alapján azért nem indulhatott meg a nyomozás, mert a panaszos szóbeli bejelentése alapján készített jegyzőkönyvet nem írta alá, vagyis nem adta meg a rendőrségnek azt a felhatalmazást, amellyel ügyét vizsgálat tárgyává tehetnék volna.

A Testület a fentiek alapján megállapította, hogy fennállt a rendőrök oldalán a panaszossal szembeni intézkedési kötelezettség, amelynek eleget is tettek (t.i. a feljelentésről jegyzőkönyvet készítettek), így a rendőrség nem követett el mulasztást a panaszos sérelmére, ezért a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga nem szenvedett sérelmet.

3) A panaszos sérelmezte a vele szemben intézkedő rendőri fellépés kapcsán, a vele szemben alkalmazott hangnemet, bánásmódot.

A panaszos állítása szerint, amikor közölte Gy. Z. r.ftörm-rel, hogy a jegyzőkönyv nem az általa elmondottakat tartalmazta, akkor r. ftörm. el kezdett kiabálni, és azt ordította a panaszosnak, hogy „most mit írjon oda, miért nem írja alá?!”. A panaszos erre azt mondta, hogy az igazságot, mivel a jegyzőkönyv nem az általa elmondottakat tartalmazza, ezért nem

hajlandó aláírni azt. Erre r. ftörm. olyan hangosan kezdett el üvöltöni, hogy az emeletről is leszaladtak a kollégák.

A rendőrség által megküldött dokumentumok szerint Gy. Z. r. ftörm. normális hangnemben kommunikált a panaszossal, mindenről részletesen tájékoztatta őt. Az iratokból kiderül, hogy a feljelentés felvétele közben folyamatosan hangoztatta a panaszos, hogy a rendőrség nem jár el az ő ügyében tisztességesen, mert összejátszik az elkövetővel. A panaszos többször felháborodott a feljelentés szövegét olvasva, kiabált, nemtetszését fejezte ki, tekintettel arra, hogy szerinte az esemény leírás nem jó, hiszen azokat ő nem mondta, ezért a rendőr törölje ki az egészet, írja újra, mert nem fogja a panaszos így a feljelentést aláírni.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdés második mondata szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait. A rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerül – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelem és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, az államszervezeten belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel összhangban ugyanis az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számonkérhetőség lehetőségeit is megteremtve.

A Testület ezzel kapcsolatban szükségesnek tartja kiemelni a Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexét, amelynek 1. pontja előírja: a rendőr „önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie.” Az 5. pont szerint: „a rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit (...) indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz (...) megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.” A 7. pont utolsó mondata szerint „tudatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”

A Testület továbbá jelen esetben is irányadónak tartja a korábbi állásfoglalásaiban [lásd pl. a 65/2008. (VIII. 18.) sz. állásfoglalás indokolása II. részének 3. pontját] megfogalmazottakat, miszerint „a rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerülnek – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelmesség és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, így az államszervezeten belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel arányosan azonban az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számonkérhetőség lehetőségeit is megteremtve.”

Tekintettel arra, hogy az intézkedő rendőr hangneme tekintetében a panaszosi állítás és a rendőri jelentések egymásnak ellentmondanak, és ezen ellentmondásokat a Testület feloldani nem tudta, így a panaszos emberi méltóságához való jogának sérelme nem megállapítható.

4) A panaszos beadványa alapján a P. - i Rendőrség öt személyi szabadságában korlátozta.

Miután a panaszos megtagadta a feljelentéséről készült jegyzőkönyv aláírását – elmondása szerint – őt a rendőrőrs épületében tartották, és a vele szemben intézkedő Gy. Z. r. ftörm. többszöri kérésére sem engedte ki az épületből. Elmondása szerint csak akkor engedte őt ki, amikor látta a rendőr, hogy nem fogja aláírni a jegyzőkönyvet.

A rendőrség által megküldött iratokból kiderül, hogy a panaszos nemtetszését emelt hangon kifejezve távozott a rendőrőrsről, őt távozásában senki sem akadályozta. Személyi szabadságát semmilyen módon nem korlátozta a rendőrség, hiszen mint sértett jelent meg a rendőrsön, ezért vele szemben nem lett volna indokolt, vagy jogszerű bármilyen kényszerítő eszközt alkalmazni.

Tekintettel a további bizonyítékok hiányára és a Testület korlátozott bizonyítási eszközeire, a Testület nem tudta feloldani a panaszosi és a rendőri állítás között feszülő ellentétet, így a panaszos személyi szabadsághoz való alapvető jogának a sérelme nem volt megállapítható.

IV.

A Testület vizsgálat alá vonta a 2013. október 21-én, a panaszossal szemben intézkedő rendőr eljárását, amelyről megállapította, hogy Gy. Z. r. ftörm. eleget tett intézkedési kötelezettségének, mulasztást nem követett el a panaszos sérelmére. A Testület, az egymásnak ellentmondó nyilatkozatok alapján nem tudta eldönteni, hogy a panaszossal szemben eljáró rendőr fellépése sértette-e a panaszos emberi méltósághoz való jogát, valamint azt sem, hogy a rendőrség valóban korlátozta-e a panaszost személyi szabadságában.

A Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt az intézkedést fogantató szerv vezetőjéhez áttette.

Budapest, 2014. június 12.

Dr. Lukács Tamás
elnök, előadó testületi tag

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag